మూగి దొడ్డ

కనక ప్రసాద్

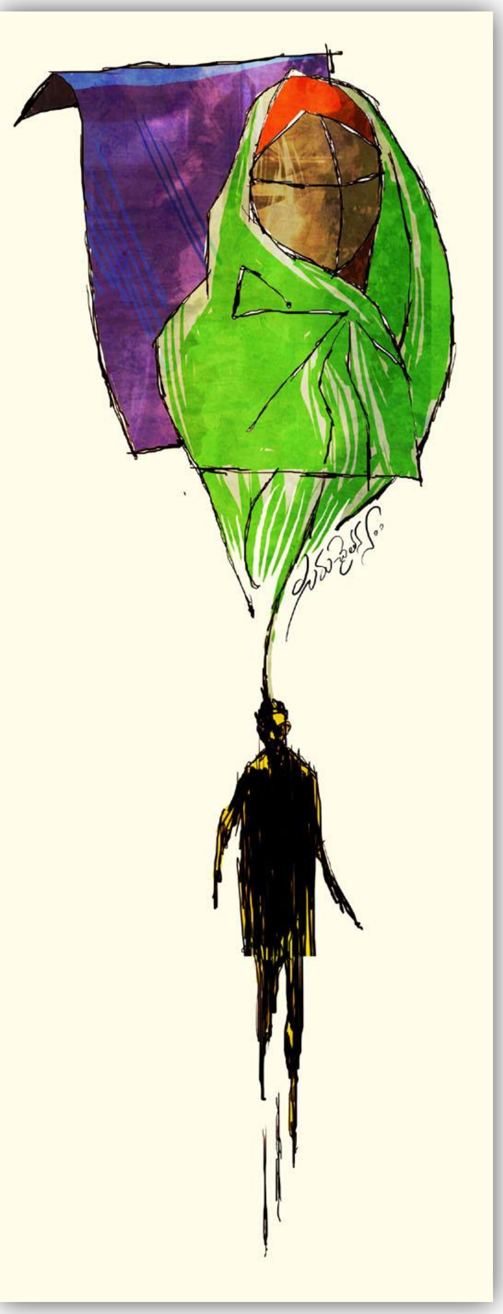

కవిత: మూగి దొడ్డ

రచన: కనక ప్రసాద్

ప్రచురణ: కినిగె పత్రిక http://patrika.kinige.com

కాలం: మార్చి 2014

శాశ్వత లింకు : http://patrika.kinige.com/?p=2120

©Author.

What can you do with this document?

Read it!
Store this PDF on your device.
Share the link with your friends
Share this PDF with your friends via personal communication (e.g. email)
Take printouts for personal use

What is not allowed by Owner of this document?
Editing the document. No page to be removed or added.
Distributing to public (instead kindly share the link to Kinige given above)

మూగి దొడ్డ

అపరిచితులు ఎవరెవరో అటూ ఇటూ పరిగెడ్తున్న
పెళ్ళి పందిట్లోంచి చాటుగా జారుకుని
ఒక చిన్ననాటి స్నేహితుడింటికి ఆటో వెతుక్కోడాన్ని
వర్ణించడానికి సరైన మాటలు లేవు
– 'ఎవరితను? పిల్ల తండ్రివంక ఫ్రెండ్సుట!' అని
ఆవిడ పెన్సిల్వేనియా మొహాన్ని అటు తిప్పుకుని
తలంబ్రాల వేదిక వైపు మరలిపోయినప్పుడు

గేటవతల ఒక్కడివీ నిలబడి
ఎన్నటికీ ఈ సంబరంలో నువ్వు పైవాడివేననీ
అటు పిల్లవంకా ఇటు పిల్లడి వంకా నిజానికి
ఎవరికీ ఎప్పటికీ ఏమీ కావనీ నువ్వు ఏ తోటలోనూ దిగలేవనీ
ఎవరితోనైనా షామియానాలో అందామనుకుని
నీదీ అనుకున్నది ఎంచేతో నీకూ తెలీకుండానే జారిపోడాన్ని
ఎటు చెప్పకోడానికీ ఇదమిద్ధం అని ఒక్క మాటా లేదు –

ఎంచేతంటే
'వీడ్కోలు మిత్రమా! శలవు తీసుకుంటానింక ...' అని
నలుగురూ జనాంతికంగా అనుకునేది ఏ ఒక్క మాట నీకు మిగిలినా
ఇరవై రెండేళ్ళనాటి పాత స్నేహితుడతను ట్రాఫిక్ రొదలో
స్కూటరు ఓ పక్కకి తీసి ఇబ్బందిగా 'ఇంకేంటండీ?' అన్నట్టు
నిలబడ్డాన్ని గురించి చెప్పుకోడానికి ఆ మాటనే వాడుండేవాడివి,
ప్రశ్నార్థకంగా నిల్చున్న ఆవిడ నీడన

ఇప్పటి మొహంలో నీ బాల్యపు చాయల్ని వెతుక్కుంటూ
ఇతనింక నీ స్నేహితుడు కాదని
ఏదో ఒక పాతప్పటి పరిచయస్థుడు మాత్రమేననీ
ఇంకా జైలు గోడంట పెరుగుతోందనుకున్న ఆ చింత మొక్కకి
నువ్వూ అతనూ ఏనాడాయీ ఏ ఉచ్చలూ పొయ్యలేదనీ
అది ఎప్పుడో చచ్చిపోయుంటుందనీ
ఇన్నేళ్ళ తరవాత 'సరేనమ్మా! కలుద్దాం మరి....ఓ.కె.?'
అనుకుని
'అమ్మయ్య! ఈ నటన ఇంక ఆపెస్తా'మని
ఒకే క్షణంలో ఇద్దరూ ఒడంబడిక చేసుకున్నట్టు
హడావిడిగా వీధి దీపాల మలుపులు తిరిగిపోడాల్ని
కలబోసుకోడానికి దేనికీ
మాటలు లేవు.

నువ్వు సప్త సముద్రాలవతల విడిచి వచ్చిన ఈ భాష
నిన్ను ఎత్తుకుని పెంచిన
చదువురాని విధవరాలు మూగి దొడ్డ.

బతుకంతా అందరికీ అడ్డ చాకిరీలు చేసి చేసి అలిసిపోయి
ఈ సుదూరపు వృద్ధాశ్రమంలోన ఇది
నీ ఒంటరి అవసరాలకి సరిపడినంత మాత్రం వడ్డించి
'ఇంక వెళ్ళనా? రామకోటి రాసుకోవాలి నేను...?' అన్నట్టు
తలుపువార నిలబడుతుంది
మాటలులేని తనంతో

ముసిలి ప్రేమల్ని

ముంగి జ్ఞాపకాల దండేనికి తగిలించి

ఎటూ ఏమీ చెప్పుకోలేకుండా.

★

For Latest Telugu Books - Visit now:

Kinige.com